

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112240556
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8112240556.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Jozefa Škraba a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Grösslingová 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská Republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 17C/416/2012-39 zo dňa 8.10.2014, takt

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a vo výroku o náhrade trov konania.

Odmieťa odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o vylúčení veci pôvodne vedenej pod sp.zn. 5C/258/2012, sp.zn. 5C/257/2012, sp.zn. 5C/250/2012 Okresného súdu Humenné.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu, vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vylúčil na samostatné konanie veci pôvodne vedené pod sp.zn. 5C/258/2012, sp.zn. 5C/257/2012, sp.zn. 5C/250/2012 Okresného súdu Humenné. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca dňa 27.9.2012 doručil žaloby pôvodne vedené na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 5C/259/2012, 5C/254/2012, 5C/256/2012, 5C/252/2012, 5C/251/2012, 5C/253/2012, 5C/255/2012, 5C/258/2012, 5C/250/2012, ktoré boli spojené pod spoločnú sp.zn. 5C/250/2012 na spoločné konanie a po vylúčení sudcov Okresného súdu Humenné doručené Okresnému súdu Prešov a zapísané pod sp.zn. 17C/416/2012. Žalobca žiadal priznať náhradu škody a nemajetkovú ujmu z dôvodu, že Okresný súd Humenné nesprávnym úradným postupom spôsobil vznik škody na strane žalobcu, keď v exekučných konaniach bol ako exekučný súd povinný do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnúť, avšak k rozhodnutiu o poverení došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, pričom neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca si uplatnil majetkovú škodu ako aj nemajetkovú ujmu v peniazoch, ktorá mu vznikla a predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi so záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. V konaní vedenom pod sp.zn. 5C/250/2012 žiadal náhradu škody vo výške 1.444,62 eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 288,92 eur, t.j. 20 % z uplatnenej istiny s príslušenstvom, v konaní sp. zn. 5C/259/2012 si ako náhradu škody uplatnil sumu 1.944,19 eur a nemajetkovú ujmu 388,84 eur, v konaní sp. zn. 5C/254/2012 si uplatnil náhradu škody 2.340,58 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 468,12 eur, v konaní sp. zn. 5C/256/2012 si uplatnil

náhradu škody 1.199,94 eur a nemajetkovú ujmu 239,99 eur, v konaní sp. zn. 5C/252/2012 si uplatnil náhradu škody 1.485,88 eur a nemajetkovú ujmu 297,18 eur, v konaní sp. zn. 5C/251/2012 si uplatnil náhradu škody 1.444,62 eur a nemajetkovú ujmu 288,92 eur, v konaní sp. zn. 5C/253/2012 si uplatnil náhradu škody 178,19 eur a nemajetkovú ujmu 35,78 eur, v konaní sp. zn. 5C/255/2012 si uplatnil náhradu škody vo výške 1.149,80 eur a nemajetkovú ujmu 229,84 eur, v konaní sp.zn. 5C/258/2012 si uplatnil náhradu škody 885,48 eur a nemajetkovú ujmu 177,10 eur. Žalobca uplatnil svoj nárok v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalovaný do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatnil ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv definovaných zákonom, stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu, keď úplne zbytočne a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu mu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou aj príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ako aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a nepriznať žalobcovi náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lebo ide o právne neopodstatnenú žalobu z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok. Podané žaloby sú zmätočné, v žalobách nie sú uvedené spisové značky exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalobca nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukázal vôbec existenciu predmetných exekučných konaní, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Žalobca síce označil časť dôkazov, odkazuje na exekučné spisy, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám. Žalovaný poukázal na to, že dňa 23.4.2012 boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli na súd doručené žaloby vo veci, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty ale skôr. Žalovaný poukázal na to, že zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedná za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. V prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch žalobcu ako oprávneného, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a násl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ust. § 415 zák. č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Okrem toho žalovaný poukázal aj na judikatúru Ústavného súdu SR, ktorá vo veci I.ÚS 16/02 konštatuje, že pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v Ústave SR, alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v článku 48 ods. 2 Ústavy SR je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehotu uvedenú v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci, sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy SR (I.ÚS 63/00). Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu je nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup. Ďalej poukázal na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o znení účinnom od 1.1.2013, keď pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení v povinnosti urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prieťahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažností na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia

Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov žalovaný mal za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmavať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR, na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmavať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keď všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa. Teda v prípade, ak by sa zbytočných prieťahov dopustil napr. Najvyšší súd SR, poškodený subjekt by sa mal obrátiť v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. na okresný súd, aby konštatoval, že jeho nadriadený orgán sa dopustil zbytočných prieťahov. Postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je zjavne absurdné a uvedené len potvrdzuje, že konštatovať existenciu prieťahov v súdnom konaní, môže len Ústavný súd SR. Aj z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR vyplýva, že ústavnú sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoby iba v prípade, ak využije všetky opravné a iné účinné právne prostriedky pre ochranu svojich základných práv a slobôd. Vzhľadom na to, že Ústavný súd SR skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a priznáva finančné zadosťučinenie, je zrejmé, že všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný mal za to, že nie je preukázaná existencia prieťahov v konaní. Ďalej žalovaný poukázal na to, že žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje treba považovať za hypotetické. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Žalobca neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. V časti žalobného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázal žalovaný na dve skutočnosti. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Žalobca uvádza ako dôvod nemajetkovej ujmy aj zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, pričom žalobca neupresnil v čom a ako situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy. Žalobca zjavne opomína pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy to, že je treba preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Podľa žalovaného nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Praktiky žalobcu sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúcu slabé právne vedomie nízkopríjmových osôb.

3. Súd na základe vykonaného dokazovania, a to listinnými dôkazmi a pripojenými spismi Okresného súdu Humenné, sp.zn. 12Er/1009/2010, 21Er/181/2010, 22Er/17/2010, 15Er/657/2011, 22Er/502/2010, 10Er/702/2010, 10Er/589/2010 a 5Er/675/2010 zistil skutkový stav, podľa ktorého v konaní 12Er/1009/2010 dňa 29.11.2010 súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR05067/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 16.6.2010 a ktorý sa stal právoplatným 26.7.2010 a vykonateľným 29.7.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o., Bratislava proti povinnej

S. M., pre vymozenie 450,- s príslušenstvom. Prípisom zo dňa 30.11.2010 súd vyzval oprávneného, aby v exekučnej veci Ex13413/10 preložil blankozmenku uzatvorenú medzi oprávneným Pohotovosť, s.r.o. a povinnou S. M. zo dňa 1.4.2009, ktorou oprávnený zabezpečil záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere zo dňa 1.4.2010. Oprávnený dňa 5.1.2011 doručil blankozmenku. Prípisom zo dňa 19.1.2011 exekučný súd vyzval oprávneného, aby predložil dôkaz na preukázanie, akú sumu a akým spôsobom veriteľ poskytol dlžníkovi reálnu sumu, aká bola dohodnutá odmena za poskytnutý úver, koľko dlžník reálne zaplatil a kedy s uvedením, že je to potrebné za účelom preskúmania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku, ako aj Zákona o rozhodcovskom konaní s tým, že bez predloženia uvedených písomností súd nemôže posúdiť žiadosť o udelenie poverenia. Ďalej prípisom zo dňa 20.4.2011 vyzval oprávneného, aby ozrejmil účel poskytnutia úveru, aby súd mohol posúdiť, či pri uzatváraní zmluvy mal povinný postavenie spotrebiteľa a preukázal, že úver bol poskytnutý dlžníkovi na výkon povolanie v režime v obchodenej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ďalej vyzval Sociálnu poisťovňu, aby oznámila zamestnávateľa povinného. Povinná dňa 4.5.2011 zaslala odpoveď, Sociálna poisťovňa dňa 27.5.2011. Stály rozhodcovský súd zaslal kópiu spisového materiálu rozhodcovského konania a exekučný súd vydal uznesenie dňa 2.6.2011, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.7.2011. Uznesením zo dňa 24.8.2011 súd exekučné konanie zastavil a predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4.2.2011.

4. Zo spisu sp.zn. 21Er/181/2011 súd zistil, že dňa 16.3.2011 požiadal súdny exekútor o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR13525/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 27.1.2011 a ktorý sa stal právoplatným 14.2.2011 a vykonateľným 17.2.2011 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti povinnému P. O., o vymozenie 1.244,57 eur s príslušenstvom. Exekučný súd v Humennom prípisom zo dňa 25.3.2011 vyzval oprávneného, aby špecifikoval zmluvné pokuty, kapitalizované úroky, úroky z omeškania, ak tvoria súčasť istiny vo výroku rozhodcovského rozsudku. Oprávnený zaslal svoju odpoveď 22.6.2011. Exekučný súd v Humennom dňa 8.7.2011 vydal uznesenie, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd dňa 11.1.2012 tak, že zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie. Okresný súd Humenné vydal uznesenie dňa 1.3.2012, ktorým žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymozenie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 1.244,57 eur od 2.9.2010 do zaplataenia zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.8.2012. Proti tomuto uzneseniu sa oprávnený odvolal a odvolací súd dňa 13.7.2012 rozhodol tak, že potvrdil uznesenie o čiastočnom zastavení exekúcie. Okresný súd Humenné dňa 23.10.2012 vydal uznesenie, ktorým exekučné konanie v časti o vymozenie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 1.244,57 eur od 2.9.2010 do zaplataenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.11.2012. Následne dňa 12.3.2013 súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi na vymozenie povinnosti zaplatiť sumu 1.244,57 eur so zákonným úrokom 6 % ročne z tejto istiny od 26.10.2012 do zaplataenia a trov konania 319,03 eur, ako aj trov exekúcie.

5. Zo spisu sp. zn. 22Er/17/2010 mal súd za preukázané, že súdny exekútor dňa 16.7.2010 doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR01875/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 8.4.2010 a stal sa právoplatným 26.4.2010, vykonateľný 29.4.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti povinnej P. S., pre vymozenie 251,94 eur s príslušenstvom. Prípisom zo dňa 21.7.2010 exekučný súd vyzval oprávneného, aby oznámil, či povinná z titulu zmluvy o úvere uhradila jeho časť a akú, ďalej aby predložil všetky dôkazy z konania pred rozhodcovským súdom. Oprávnený dňa 13.9.2010 predložil žiadané listinné dôkazy a oznámil, že nebola uhradená z uvedeného úveru žiadna splátka. Exekučný súd dňa 6.6.2011 vydal uznesenie, ktorým žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.7.2011. Ďalej dňa 29.7.2011 vydal uznesenie, ktorým exekučné konanie zastavil, a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 9.9.2011.

6. Zo spisu sp.zn. 15Er/657/2011 mal súd za preukázané, že súdny exekútor dňa 22.8.2001 doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR/02512/11 vydaný Slovenskou rozhodcovskou, a.s. dňa 29.4.2011, ktorý sa stal právoplatným 16.5.2012 a vykonateľným 19.5.2011 vo veci oprávneného Pohotovosť,

s.r.o., Bratislava proti U. C., o vymoženie 434,- eur s príslušenstvom. Exekučný súd v Humennom dňa 13.9.2011 vydal uznesenie, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 3.11.2011.

7. Zo spisu sp. zn. 22Er/502/2010 mal súd za preukázané, že súdny exekútor dňa 23.12.2010 doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR č. SR/07612/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 9.9.2010 a nadobudol právoplatnosť 27.9.2010, vykonateľnosť dňa 30.9.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti O. F., o vymoženie 108,- eur s príslušenstvom. Prípisom zo dňa 27.12.2010 súd vyzval oprávneného, aby oznámil výšku reálne poskytnutého úveru, akú sumu poskytol povinnému, koľko dlžník reálne zaplatil, ďalej, aby predložil zmenku zo dňa 3.9.2009, preukázal, že bol dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, nakoľko z exekučného titulu vyplývalo, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe zmenky s tým, že vystavená zmenka musí obsahovať zákonom požadované údaje. Ďalej vyzval Stály rozhodcovský súd o predloženie spisového materiálu sp.zn. SR/07612/10. Rozhodcovský súd predložil spisový materiál 10.2.2011 a oprávnený zaslal svoju odpoveď súdu dňa 6.6.2011. Exekučný súd dňa 8.6.2011 vydal uznesenie, ktorým žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8.7.2011. Dňa 20.7.2011 súd vydal uznesenie o zastavení exekučného konania a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.8.2011.

8. Zo spisu sp.zn. 10Er/702/2011 mal súd za preukázané, že súdny exekútor dňa 18.8.2010 doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR/02704/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 23.4.2010. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.5.2010 a vykonateľnosť 20. 5.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti povinnej B. O., o vymoženie istiny s príslušenstvom. Prípisom zo dňa 10.11.2010 bol oprávnený vyzvaný, aby preukázal, akým spôsobom poskytol dlžníkovi úver a akú sumu, v akých splátkach a kedy dlžník veriteľovi platil, ďalej aby predložil blankozmenku a na aký účel bol úver poskytnutý. Ďalej vyzval Stály rozhodcovský súd, aby predložil spisový materiál sp. zn. SR/02704/10. Tento bol predložený dňa 27.9.2010 a oprávnený zaslal svoju odpoveď 11.5.2010. Exekučný súd vydal uznesenie dňa 16.6.2011, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 7.2011. Ďalším uznesením zo dňa 15.8.2011 súd exekúciu zastavil a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10.9.2011.

9. Zo spisu sp. zn. 10Er/589/2011 mal súd za preukázané, že súdny exekútor dňa 22.7.2011 doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 15514/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 25.2.2011 a ktorý sa stal právoplatným dňa 14.3.2011, vykonateľný 17.3.2011, a to vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti povinnej P. L., pre vymoženie 311,- eur s príslušenstvom. Exekučný súd dňa 10.11.2011 vydal uznesenie, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.12.2011. Ďalším uznesením zo dňa 10.1.2012 exekúciu zastavil a rozhodnutie sa stalo právoplatným 11.2.2012.

10. Súd prvej inštancie ďalej v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v prejednávanej veci, ako aj v spojených veciach si žalobca uplatňuje nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadostiach na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, vrátane skutočnosti, že exekučný súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul v danom prípade rozsudkov rozhodcovského súdu spôsobom odporujúcim zákony. Konštatoval, že nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie, alebo vykonanie bez plnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Podľa citovaných zákonných ustanovení, teda štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne, a to nesprávny úradný postup, vznik škody a existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Bez ohľadu na rôzne výklady ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku v znení pred 1.6.2011 a po tomto dátume, teda či pod slovné spojenie rozhodnutia v rozhodcovských komisiách a zmierov nimi schválených je možné a potrebné zahrnúť rozhodcovské rozsudky vydané rozhodcovskými súdmi,

alebo vydané jedným rozhodcom, súd zdôraznil, že v ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku uvedenú lehotu 15 dní na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia exekútorovi považuje za mimoriadne krátku na to, aby mohol exekučný súd náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok, ako aj žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poukázal, že v súvislosti so vstupom do Európskej únie sa Slovenská republika zaviazala poskytnúť spotrebiteľom zvýšenú ochranu vzhľadom na ich postavenie v spotrebiteľských vzťahoch, a teda, že v akomkoľvek štádiu exekučného konania je exekučný súd oprávnený skúmať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom a po zistení, že rozhodcovský rozsudok takéto nedostatky má, exekúciu zastaviť s poukazom na ust. § 45 ods. 1 až 3 Zákona o rozhodcovskom konaní. Poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 9.12.2010 pod sp.zn. II.ÚS 545/2010, podľa ktorého Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Je povinný dôsledne skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, a to v každom štádiu exekúcie a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti exekúcie adekvátne procesne zareagovať. Je tak predovšetkým povinný skúmať, či podklad, na základe ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia na vydanie exekúcie, je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 Exekučného poriadku. K zhodnému záveru dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 29.03.2011, pod sp. zn. 5Cdo/291/2010. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012, ktorý sa zaoberal sťažnosťou žalobcu v obdobnej veci a v ktorom poukázal na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Ústavný súd SR poukázal na to, že už v predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní aj niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Uviedol, že v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v relevantnom čase už 15-dňová lehotá od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie. S poukazom na citované rozhodnutia súd nemohol konštatovať zbytočné prietahy v konaniach exekučného súdu v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy SR, vo veciach vedených pod sp. zn. 12Er/1009/2010, 21Er/181/2011, 22Er/17/2010, 15Er/657/2011, 22Er/502/2010, 10Er/702/2010, 10Er/589/2011 Okresného súdu Humenné. V uvedených veciach exekučný súd konal sústredene, bez prietahov a tvrdená nečinnosť exekučného súdu žalobcom v predmetných spojených žalobách nezodpovedá skutočnosti. V uvedených veciach bol preto plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia skúmal, či rozhodcovské rozsudky, ktoré boli podkladom pre ich vykonanie nezaväzujú povinných na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, prípadne právom nedovolené, alebo ide o plnenie odporujúce dobrým mravom. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora do vydania rozhodnutia, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá vzhľadom na skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť uvedenej exekúcie nie je takej povahy, aby bolo možné v daných veciach vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Súčasne súd uviedol, že ohľadom žalobcom tvrdených prietahov v predmetných veciach, neboli vedené žiadne disciplinárne konania a neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, ani nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. Keďže v danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom postupe exekučného súdu v predmetných exekučných veciach, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. V tejto súvislosti potom uviedol aj to, že žalobca nepreukázal zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu, a to vznik škody, ktorá je chápaná ako skutočná majetková ujma. Nie sú splnené základné predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., keďže dôvody uvádzané žalobcom sú irelevantné.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., s tým, že žalovaný ktorý bol úspešný, trovy neuplatnil preto ich náhrada nebola priznaná.

12. Súd vylúčil na samostatné konanie nároky vedené pôvodne na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/258/2012, 5C/257/2012, 5C/250/2012 vzhľadom na to, že sa nepodarilo zabezpečiť príslušné exekučné spisy.

13. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ďalej, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a), c), f) O.s.p.). Odvolacia námietka žalobcu sa týkala aplikácie novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.. Žalobca zásadne namietal skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.. V otázke trvania stavu právnej neistoty súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Ďalej v tejto súvislosti uviedol, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Poukázal na to, že sa súd nezaoberal Znaleckým posudkom č. 1/2014 práve v súvislosti s preukázaním výšky škody a na jeho návrh konanie neprerušil. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť na opätovné prejednanie.

14. Žalovaný na odvolanie žalobcu sa nevyjadril.

15. Odvolací súd odvolanie žalobcu prejednal podľa Občianskeho súdneho poriadku s odkazom na ust. § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolanie žalobcu bolo podané pred týmto dátumom. Žalobcovi teda vzniklo právo na prejednanie odvolania podľa doterajších právnych predpisov a s ohľadom na princíp legitímneho očakávania i na princíp právnej istoty je nepochybné, že odvolanie žalobcu s odvolacími dôvodmi, ktoré uviedol v zmysle Občianskeho súdneho poriadku je treba prejednať podľa právnej úpravy účinnej v čase, kedy odvolanie bolo podané. V podmienkach právneho a demokratického štátu, majú právne normy pôsobiť zásadne do budúcnosti. Princíp právnej istoty je nepochybne neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Súčasťou princípu právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok je aj zákaz retroaktivity, t.j. zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov. Pokiaľ niekto konal, postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný spätným pôsobením právneho predpisu, alebo niektorého jeho ustanovenie. Neskorší právny predpis nemôže ukladať povinnosti, resp. meniť právny status subjektu práva spätným pôsobením právneho predpisu, ktorý v čase jeho konanie neexistoval a ktorého právnou úpravu nemohol poznať. Subjekt práva už nemôže ovplyvniť svoje práva a právne postavenie nadobudnuté v minulosti. S ohľadom na tieto dôvody, odvolací súd postupoval v zmysle § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p., prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

16. Súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav a vyvodil aj správny právny záver. Správne sú aj dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje a tieto si aj vo svojom rozhodnutí osvojuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky k týmto poznamenáva nasledovné:

17. Podľa odvolacieho súdu je aplikácia ust. § 9 ods. 2, ktorý nadobudol účinnosť 1.1.2013 možná a zákonná, a to s ohľadom na to, že v danom prípade ide o nepravú retroaktivitu, pri ktorej zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúca prinesie určité zmeny aj tých práv alebo povinností, ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu, zavádza do budúca nový režim a mechanizmus uplatnenia týchto práv, alebo, pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí

nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy. Nepravá spätná účinnosť retroaktivitou v pravom zmysle slova nie je, pretože právne normy s takým charakterom v skutočnosti nijako v minulosti nepôsobia. Iba okamžite stanovujú, ako budú posudzované v budúcnosti vzniknuté následky právnych vzťahov. Odvolací súd ďalej dodáva, že ust. § 9 ods. 2, ktoré nadobudlo účinnosť 1.1.2013 nijako neruší existenciu zodpovednosti za nesprávny úradný postup, len nanovo stanovuje kritériá, podľa ktorých sa tento nesprávny úradný postup bude posudzovať a z akých výsledkov sa pri jeho posudzovaní má vychádzať. Ak teda takéto výsledky, z ktorých sa má vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu nie sú, potom nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe. Pokiaľ ide o ďalšiu odvolaciu námietku týkajúcu sa otázky právnej neistoty a posudzovania zákonných lehôt, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa s týmito otázkami náležite vypořiadal a netreba súhlasiť s tým, že uvedená 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie platí len v prípade, ak sa takejto žiadosti vyhovie. V prípade, že súd žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie zamietal, uvedená lehota neplatí. Vo všetkých uvedených prípadoch došlo k tomu, že sa žiadosti súdneho exekútora nevyhovelo, a preto, ak súd túto lehotu prekročil nemožno hovoriť o tom, že v tomto smere ide o nesprávny úradný postup. Ďalšia odvolacia námietka týkajúca sa znaleckého posudku, či prerušenia konania je z hľadiska vyššie uvedených dôvodov nevýznamná.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, vo výroku o náhrade trov konania. Odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o vylúčení veci na samostatné konanie, a to z dôvodu, že podľa § 202 ods. 3 písm. a) odvolanie proti takémuto rozhodnutiu nie je prípustné. Odvolaciemu súdu teda nezostalo nič iné, len podľa § 218 ods. 1 písm. c) odvolanie žalobcu proti tomuto výroku rozsudku odmietnuť.

19. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania má oporu v ust. § 396 v spojení s ust. § 262 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorú za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).